

Rend a lelke mindennek!

Ósi, bibliai bölcsesség: szüleink, tanáraink ültették fejünkbe, ezért (is) hálával tartozunk nekik. De hát mi is a „rend”, ami alapja, lényege és összetartó ereje mindennek? A teremtés után Isten „látta, hogy jó” mindaz, amit alkotott, vagyis megfelel céljainak, elképzeléseinek – működőképes. Minden élőlény és az ember rendezett körülmények között, egymással harmonikus viszonyban élhetett, és szabad akaratuk volt. Isten azonban egy feltételt szabott, egy szellemi rend korlátját: az ember ne legyen öntörvényű, vagyis ne önmaga döntse el, hogy számára mi a jó, és mi a rossz. Ez a Teremtő és teremtmény viszonyból is következik, hiszen az Alkotó ismeri a legjobban a körülményeket, azokat, az akkor még külső, emberen kívüli veszélyeket, amik teremtményei létre károsak lehetnek.

Ha megőriztük volna az isteni rendet, a rend megőrzött volna mindnyájunkat. Szabad akaratunk sem csorbult volna, ha döntéseink előtt a legmagasabb fórumhoz, magához Istenhez fordultunk volna és az Ő tanácsai szerint jártunk volna el. E helyett figyelmetlenségből, nagyravágyásból másra, olyan szellemi sugallatra hallgattunk, ami már az első szavával kétséget, bizonytalanságot támasztott Isten felől: „Csak ugyan azt mondta Isten, hogy a kert egyetlen fájáról sem ehettek?” Finom, alig észrevehető hazugság a nem helyett a sem! Ezek után már válaszolni sem kellett volna, mert bár Éva jól felelt, alkalmat adott a kísértőnek a legnagyobb hazugság szuggesztív harsogására: „Dehogyan haltok meg, olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és rossznak tudói!” A csábító ígéret elfedte az előző hazugságot, és a felébresztett nagyravágyás az Ember bukását okozta. A belső-külső rendet és harmóniát felváltotta a nyugtalanság, a félelem, a szégyen, és a védtelen-

ség érzése, mert az ember önmagát szolgáltatta ki az idegen, hazug erőnek.

Ma is így van ez, a dolgok kísértetiesen ismétlődnek. Tanulság: a kísértővel, a hamis ígéretővel, az apró, jól álcázott hazugságok mesterével szóba állni sem szabad, mert levesz a lábunkról, befon, mint a pók, tehetetlen áldozattá tesz rafinált logikájával. A mai világban a legtöbb helyen megsértik, figyelmen kívül hagyják az isteni rendet, mind fizikai, mind szellemi értelemben. A természeti kincsek rablógazdálkodásszerű kiaknázása háttérben az a csábító ígéret áll, miszerint csak a maximális, versenyszerű gazdasági fejlődés hozza el az emberiség boldogságát. Ennek a korlátokat nem tűrő versenynek káros hatásait már jól érzékeljük: az üvegház-hatásból következő éghajlatváltozás, a természeti katasztrófák, árvizek stb. mind arra mutatnak, hogy önkorlátozás nélkül a földi életünk kerül veszélybe.

A szellemi rend is felborul akkor, ha az etikában, az alapvető erkölcsi törvényekben is teret engedünk a parttalan liberális felfogásnak, vagy a kérlelhetetlenül szigorú, számonkérő és büntető fundamentalista törvénykező gyakorlat embertelenségébe tévedünk (ismét). A diktatúrákból már kiábrándultunk, most a szabadság öltözetében fellépő szabadosság veszélye kísért. A „felvilágosult szabad gondolkodók” úgy vélik, hogy az erkölcs és az igazság relatív: minden kor kitermeli a saját erkölcsi rendjét és igazságait. Kérdés persze, hogy a változó „rendek” mennyiben szolgálják az egész társadalom, a családok és az egyének érdekeit, az életet szolgálják-e általában, vagy mások megnyomorodása, halála árán csak egyeseknek kedveznek? Isten Mózesnek adott Tízparancsolata egy határozott keretét, szellemi rendjét adja meg minden társadalomnak. Jézus pedig két főparan-

csolatba foglalta össze az egészet: az Isten és az ember iránti szeretetet helyezte a középpontba, melyből minden más következik. A kettő szoros kapcsolatban van egymással: nem tudom jól szeretni felebarátomat Isten szeretete nélkül, de Isten iránti, még rajongó szeretetem sem indokolhatja felebarátom mellőzését, vagy gyűlöletét! A szeretet nem csupán érzés, vagy érzelem; hanem olyan tettek sorozata, amely értékeli a másik létezését, figyel rá, kedvez neki, tisztelettel beszél róla, és bocsánatot kér, ha valamivel megbántotta. A szeretet önzetlenül képes áldozatot hozni bárkiért. A szeretetből fakad az igazságosság: a bűn, a deviancia határozott elítélése, a tettes jóindulatú figyelmeztetése, de a megbocsátás készségével. Nem elnéző, szőnyeg alá seprő, önmagunkat felmentő, másokat elítélő magatartásról van tehát szó: a mérce Jézus Krisztus.

Csak a szeretet és az igazságosság rendjében élhet jól egy társadalom, növekedhet az egész világ, mind anyagi, mind szellemi-erkölcsi értelemben. A forráshoz kell azonban járulnunk rendszeresen, mert könnyen elfogy hitünk, erőnk, szeretetünk, eltorzul igazságérzetünk. Húsvét után, pünkösöd környékén, a hétköznapiakban is gondolkunk Jézus áldozatára és a halált is legyőző szent hatalmára!

RUMBOLD GYULA

Mindennapi történelem

Életünkben szerelembe esni nehezebb, mint megszületni. Hisz ha: „szeretlek”, te miért nem szeretsz? Te szeretsz, én miért nem szeretlek? Ha igazán szeretünk, egyszer sokat veszíthetünk. Gyáván élünk, folyton kételkedünk: magunkban, társunkban, magában a társadalomban.

De ez csupán ámitás, gyermekkori idomítás. Hisz szeretnének, ha „jó” vagy, jutlamat akkor kapsz. Viszont, ha rossz vagy, méreteidhez képest büntetésed nagy. Sose érted igazán, hisz te jót akartál, vagy csupán utánoztál. Ott állsz bután, kérdésekkel a fejedben. Mondogatják: szeretnek, benned megjelennek kétségek. végigkíséri

gyermekkorodat, megváltoztatja szabad akaratodat.

Tulajdonképpen miért nem magadért szeretnek?

Ismerősen cseng e mondat: „Kelj fel, és járj!” – Gyakran mi is csodát teszünk, mert reggel felkelünk, fáradtan, élettől meggyötörtén járunk. Szívünk szerint feküdnénk, legszívesebben soha többé fel nem kelünk. Csak fekve, úgy érezve, fekvést élvezve.

Sokszor rövid időre eltűnődünk, miért ennyi munka, hogy megéljünk nyomorogva? De hajt a jobb élet reménye, utódaink szebb jövője.

Hiú ábránd talán, de ki reményét elveszíti, vele hitét is elveszíti. Hit nélkül nincs élet, hitünk ad segítséget, hozza életünkbe a szépséget.

Családunkat alig látjuk, mikor kelünk, még alszanak, hazaérünk, még alszanak. Rendbe jönnek: anyagiak; mennek: barátok, és néha a „boldog” család. Beismerned nagyon nehéz, de inkább csak mellettük, nem velük élted életed. Elvesztetted feleséged, ki viszi magával a gyermeked.

Ott maradtál egyedül, és hű társad a munkád. Elindul a mánia: dolgozz többet, csináld! Lekötöd a figyelmedet, szép lassan elvesztetted az erődöt. Beismerni fáj, szégyelled is tán. Jönnek hát a pótszerek:

- * ital – hogy ne gondolkozzál
- * drog – a boldogabb viláért
- * gyógyszer – mely látszólag erőt ad
- * kamu barát – ki észrevétlen, de kihasznál
- * hű szerető – persze pénzért.

Észre sem veszed, utcán találod magad. Felállni már nem akarsz, de nem is tudnál. Megöregedtél, legyengültél. Melletted egy „igaz barát”: az ital, melybe fojtod bánatod, és tompítod tudatod. Hallod, folyton mondogatják: te tehetsz arról, hogy ide jutottál! Mondataik őszinték, ők életükre büszkék!

Nem kívánod senkinek. Évek telnek, túléled, jé itt vannak jó néhányan közülük. Ekkor már nem mondogatják, tudják ők, hogy ki vagy, fejüket leszegve haladnak tovább a járda másik oldalán.

Fedél nélkül, 2006. május 18.

ANDRESIN JÓZSEF

Vegyetek Szentlelket!

Jn 20:19-23

A világ csak addig elviselhetetlen és ellenséges, amíg egyedül vagyunk. Magányunk ellenséges magány, csak gyanakodni, rombolni és rettegni képes, de közösséget teremteni nem. Sorsunkat a lelkünkben hordjuk, amíg Krisztus nem könyörül rajtunk. Elsőnek Ő áll mellénk, hogy szívünkben társunk legyen és újjáteremtsen mindent, ami bűneinkkel végképp megromlott. S akkor a világ körülöttünk is megváltozik. Zárt ajtók nyílnak meg, egyszerre testvérek vesznek körül, akikkel a lelkünk összecsendül.

Mint Ezékiel látomásában, a száraz csontok újra emberré lesznek, s amikor Lélek árad beléjük, életre kelnek. Ahogy az ember lélek nélkül halott, ugyanúgy a gyülekezet Krisztus nélkül lelketlen szervezet. De ahol Ő van a középén, tanítványait magához szólítja, s Lelket lehel beléjük, a benne lakozót. A vigasztalás Lelkét, az igazság Lelkét, erőnek, bátorságnak Lelkét, a szeretet Lelkét. Élő közösséget szül általa belőlünk is, akik halottak voltunk bűneinkben, egyszerre megalkotja valóságos Testét a valóságos világban. Szíve lüktetésére együtt dobban szívünk, és minden érverés Krisztus Testében testvért testvérrel kapcsol össze. Régit elevenít, elvesztett életre hoz és mi átéljük, a világ pedig meglátja a csodát, bennünk él, velünk lakozik, általunk munkálkodik az Úr!

Élet csak előből származhat, halottból soha. Krisztus él, azért vagyunk gyermekei, mert bennünk él, azért van közösségünk egymással. Ebben a közösségben szül újjá megtérő lelkeket. Gyülekezetbe azért tartozunk, mert élni akarunk, s nem haldokolni bűneinkben. Ezen a pünkösdőn együtt álljunk Urunk elé, kérjük az igazság Lelkét, hogy vizsgáljon meg és világosítson meg bűn és igazság dolgában. Kérjük az engedelmesség Lelkét, hogy vezessen őszinte bűnbánatra és megtérésre mindannyiunkat. Akkor kiárad ránk a kegyelem Lelke, megszentel, s örömmel indít bennünket Megváltónk szolgálatára.

Ne zárkózzunk el Urunktól, aki hozzánk jön ezen a pünkösdőn, hogy rendbe tegye életünket, s az méltó temploma legyen! Nyissuk meg szívünket egymás előtt, amikor testvérként közelít hozzánk a másik, és tegyük meg mi is felé az első lépést. Újítsuk meg

szeretetkapcsolatainkat testvéreinkkel, házastársunkkal, szüleinkkel, gyermekeinkkel, embertársainkkal. Akkor kitárul a világ. Értjük és befogadjuk egymást, mert kiárad ránk a Lélek a magasból.

ÚJVÁRI FERENC

Nefelejcssek

*Ha járok a réten, csendes vizek partján,
Ahol a virágok ezre nyílik tarkán,
El-elnézem őket, hisz mind oly kedvesek,
Ám legszebbek nekem, a kék nefelejcssek.*

*Színük mintha lenne az ég tükörképe,
Ott ragyog a nap is a legközepébe.
Azt mondják énnekem – lelkem ezen örül,
Isten szeretetét hűség veszi körül.*

*Arra intenek engem, hogy Őrá nézzek bízva,
Tükrözze a szívem, az életem vissza,
Mit Ő napról-napra éreztet énvelem,
Szeretet és hűség töltse be kebelem.*

*Bár, mit szívem adhat, mérve az Övéhez,
Parányi nefelejcs a végtelen éghez,
De tudom, előtte mégis kedves, drága
A hűségnek szerény, égszínű virága.*

*Ám az ember gyarló, önmagában gyenge,
Ha nem erősíti meg Istennek Szentlelke,
Oly könnyen meginog, bár a jót akarja.
Hűtlen lesz, ha Isten hűsége nem tartja.*

*Nem bízhatom ezért önmagamban én sem,
Atyám, jó Istenem, Te légy segítségem.
Szilárdítsd hűségem, szeretetem éleszd,
hogy semmi nem oltsa, meg ne törhetné ezt.*

*Ha jutalmát itt e földön nem is kapom,
Csak ha elérkezik majd utolsó napom,
Vidd el szellememet, túl a kék egeken,
Add meg ott az élet koronáját nekem!*

NOVÁK LÁSZLÓ

Megnyíltak a zsilipek

„...teljesedjétek be Szent Lélekkel” (Ef 5:18)

A pünkösdi eseményt egy hasonlattal próbálom megvilágítani. Gondolatok csak most egy vízerőmű berendezésére. Hatalmas duzzasztó falak tartanak vissza több százzezernyi köbméter vizet. Abban a vízmennyiségben rettentő erő feszül visszatartva. Egy ilyen duzzasztó tóban olyan hallatlan energiák vannak fölhalmozódva, amelyek elegendők arra, hogy sok ezernyi villanyfény gyúljon ki, nagy távolságokon vonatok fussanak, óriási gépek jöjjenek mozgásba; de mindez csak akkor válik lehetővé, ha felnyílnak a zsilipek és a visszatartott víztömegek aláúdulva beleömlenek a turbinákba. Ezek a turbinák forgásba hozzák a nagy dinamókat, és így keletkezik az az óriási elektromos áram, amit aztán át lehet alakítani erővé, meleggé, világossággá és el lehet juttatni megfelelő vezetékeken keresztül akár a legeldugottabb tanyai házba, vagy a nagyváros pici manzárdszobájába.

Nos hát amaz első karácsonytól a húsvétig és az áldozócsütörtökig eltelt idő alatt óriási mennyiségű energia gyűlt föl: Isten megváltó kegyelmének teljessége. Jézus születése, halála és feltámadása azok a nagy isteni események, amelyek révén valami egészen hatalmas és új dolog került bele a világba! Olyan energiamennyiség, ami elegendő arra, hogy legyőzzön minden bűnt, gyökeresen újjáteremtsen egy emberi életet, sőt, hogy megsemmisítse a halál hatalmát! Mintegy hatalmas szellemi duzzasztóban halmozódott föl ez az elképzelhetetlen mennyei energia Jézus születése és mennybemenetele között. – Aztán jött pünkösöd, ami azt jelenti, hogy megnyíltak a zsilipek! És most a Szentlélek, aki a fölhalmozott energiából átformált elektromos áramot minden házba, gyárba, műhelybe eljutva elvezeti az erőt, a meleget, a fényt! Karácsony és húsvét között történt meg a világ megváltásának nagy műve, a pünkösöd pedig közvetít a nagy isteni erőmű és az emberi élet között. – A Szentlélek viszi, árasztja ki a megváltás energiáját a házakba, templomokba, emberi szívekbe!

A Szentlélek rajtunk keresztül akarja bemutatni a világnak Jézust. Azt akarja, hogy úgy ábrázolódjék ki bennünk, rajtunk Jézus, hogy az Ő áldott élete, embereken segítő szeretete, jósága, láthatóvá és érezhetővé váljék mindenütt, ahol járunk, élünk.

JOÓ SÁNDOR

„A Szentlélek Isten dicsőségére, Krisztus testének építésére, a gyülekezet tagjainak tökéletesítésére kegyelmi ajándékokat oszt megváltott és megszentelt gyermekeinek. A Szentlélek ezeket az adományokat bölcs elhatározásának megfelelően ajándékozza azoknak, akik erre törekednek. Senki sem kapja meg a kegyelmi ajándékok összességét. Ezért szükséges, hogy a tagok – anélkül, hogy a gyülekezet jó rendjét megzavarnák – alázatosan és mégis készségesen szolgáljanak egymásnak a sáfárságra nekik adott lelki ajándékokkal.”

részlet a Baptista Hitvallásból

És add tovább

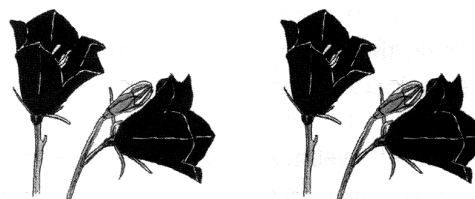
(részlet)

*Ha érezted a LÉLEK tűz hatalmát
Erőt sugárzó szent fuvallatát,
S a küldetést elindító karizmát,
Menj, add tovább.
És add tovább!*

*Ha lelkedet érintette:
A LÉLEK ereje,
Ne zárd be a szíved,
Öködbe ne zárd a kezéd,
Ne tékozzol a drága időt,
Se értékeid földbe ne ásd,*

*Hanem:
Indulj, a LÉLEK tettet sokszorosító erejével
Az ínségben sínylődő világba.
Kincseiddel és áldozatoddal,
És add tovább!
És add tovább!*

BÁCSI SÁNDOR

Negyven év emlékei

Énekkari záróünnep volt a József utcai baptista imaházban 1966. június 18-án, szombat délután.

Ezen az ünnepi alkalmon volt a házasságkötésünk.

Sós Gábor testvér játszott csodálatos dallamot harmóniumon, a bevonulásunkra. Oláh Lajos testvér az Ef 5:22-33 részt olvasta fel a Bibliából, s imádkozott értünk. „Ti férfiak, szeressétek feleségeteket, mint a Krisztus is szeretette az egyházat és önmagát adta érte. Mindenki úgy szeresse feleségét, mint önmagát, az asszony pedig tisztelje férjét.” – Azzal a reménységgel indulunk a házasság útján: *„Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”* (Mt 6:33)

Sok és nehéz próbát, betegségek utáni állapotokat éltünk át, de megadatott, – sőt többet kaptunk, mint kérni, vagy elgondolni tudtuk volna. Két gyermekünk született: Ildikó és Szilárd. Ildikó házasságából két unokánk született: Laura és Kristóf. A huszonötödik házassági évfordulónkon Dobner Béla lelkipásztortól és feleségétől, Erikától a Zsolt 103-t kaptuk: *„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről.”*

Közös éveink egyre gyorsabban telnek, voltak és vannak nehéz napjaink, de mi hálásak vagyunk Istennek, hogy együtt lehetünk! Negyven év után a próbákért, a nehézségekért, az örömekért, és minden áldásért Istené legyen a dicsőség!

VÉKONY JÓZSEF ÉS VÉKONY JÓZSEFNÉ

Boldog ember az, aki megnyerte a bölcsességet

„Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap. Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek, és nagyobb jövedelme, mint a színaranynak. Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedved leled. Hosszú élet van a jobbjaiban, baljában pedig gazdagság és dicsőség. Útjai kedves utak, és minden ösvénye

békesség. Élet fája ez azoknak, akik megragadják, és akik rá támaszkodnak, boldogok.” (Péld 3:13-18)

Honnan jön a bölcsesség? A régiek tisztában voltak vele, hogy Istenben van meg minden tudás. Ő helyesen használja örökkévaló bölcsességét. Az ember erőfeszítéseket tesz az ismeretek megszerzésére. Időt, energiát, fáradozást kell befektetni, hogy valaki szakemberré váljon az élet valamelyik területén. A széles látókörű gondolkodásmódot, a biztos tudást, a tapasztalatokat, amelyek szükségesek a mindennapok helyes irányításához, nem lehet gyorsan elsajátítani.

Hogy az emberek helyt tudjanak állni az életben, hozzáértés kell mindenféle tevékenység elvégzéséhez. Érteni kell a magvetéshez, üzletkötéshez, a család irányításához, gyermekek neveléséhez, a közéletben való forgolódáshoz, a király előtt való megjelenéshez, a beszédhez és a hallgatáshoz, a tengerésznek a hajózáshoz, stb. Még Isten is különleges tehetséggel, megfelelő szakértelemmel ruházta fel Becalélt és Oholiábot arra, hogy a szent sátor el készíthessék (2 Móz 31:1-11).

A bölcsesség persze messze több mint a szakmai tudás. Bár a bölcsesség magában foglalja az értelem működését, méghozzá helyes működését, de annál azért mégis minőségileg több. Az igaz, hogy a buta ember ritkán bölcs. A bölcsesség azonban a jellem tulajdonsága. „A becsület iker-testvére a bölcsességnek” – ezt a pogányok is tudták (Tacitus). Az ószövetségi korban a bölcsesség és az istenfélelem rokon fogalmak voltak. Az volt a bölcs, aki ismerte és tisztelte Istent, számolt vele. Az az ostoba, aki figyelmen kívül hagyta Őt.

A Példabeszédek könyvének bölcs mondásai azonban nem szűkíthetők le csupán a vallás területére, hanem éppen a hétköznapiak dolgaival foglalkoznak legtöbbit. Az istenhit ily módon nem korlátozódik a szent időkre és szent helyekre. A bölcsesség azt jelenti, hogy a mindennapi életben alkalmazhatók a hit alakította erkölcs szabályai. Izrael bölcsességi irodalma Isten-szemléletű bölcsességi irodalom, ami azt jelenti, hogy

ami azt jelenti, hogy a mindennapi életnek hitbeli dimenziója van. A magánélet, a gondolkodásmód, sőt az érzelmi élet területét tekintve is. „Ne légy lusta!”, „Ne flörtölj!”, „Gyakorolj önuralmat!”, „Ne légy fecsegő!”, „Ne barátkozz lobbanékony emberrel!”, „A bosszúállás Isten kezében van!”, „Törekedj a bölcsességre, keresd azt Istennél!” – olvassuk a jó tanácsokat.

A bölcs mondások persze nem ismernek nemzeti határokat. Az izraeliek tanultak az egyiptomiak, edomiták, arabok és más népek bölcsességéből. Sába királynője meglátogatta Salamont, hogy megismerje annak bölcsességét. Elbeszélgetett vele mindarról, ami szívét foglalkoztatta. A szomszédos népek királyainak bölcs mondásait is ott találjuk a Példabeszédek könyvének végén. A tudásért mindenkinek meg kell hoznia a maga áldozatát, meg kell szenvednie. A haszna azonban kétségtelen. „A méltóság csúcsára göröngyös út vezet” – írta Seneca.

A Példabeszédek könyve tömör, erőteljes, magvas mondások gyűjteményéből áll. Nézőpontja szerint az ember életében lévő szerencsétlenségek az ostoba, vagy bűnös magatartás és viselkedés következményei. Az erkölcsi magatartás körvonalai azonban világosak. Az Úr a forrása annak, ahonnan az élethez szükséges bölcsesség származik. Isten akaratának ismerete nélkül nincs bölcs ember. A bölcs figyelembe veszi azokat az alapvonalatokat, amelyeket Isten meghatározott. A bolond figyelmen kívül hagyja azokat. A bölcs hasznát látja engedelmisségének. A bölcsstelen kárát látja engedetlenségének. A bölcsesség eszerint nem pusztán értelmi képesség dolga, hanem az Isten felé kialakított engedelmes viszonyé.

Bizonyára a világ e könyv születése óta sokat változott. A kultúra más, a technika, a tudomány fejlődött, az ember azonban ember maradt. Életének irányításában túl sok választási lehetősége nincs: vagy bölcs, vagy ostoba.

HEGYI ANDRÁS

Következő lapzártánk június 28-án szerdán lesz.

A SZERKESZTŐSÉG

Köszöntés

Pedagógusnapon szeretettel köszöntjük azokat a bibliaköri tanítókat, akik áldozatos szolgálatot vállalnak gyülekezetünk gyermekeiért. Akik foglalkoznak velük korcsoportonként, megismertetve a Bibliát, az ének-zene szeretetére, keresztyén életre nevelik őket.

Név szerint:

Bögös János	Bögösné Nagy Edit
Dobner Péter	Dobner Péterné
Dobner Kamilla	Kántorné Forgács Ágota
Oláh Judit	Oláh Mariann
Oláh Miklósné	Török Szilvia
Újváriné Szabó Anikó	Zsisku Viktória

Munkájukra, életükre Isten áldását kívánjuk!

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.” (2 Tim 1:14)

HUSZTA TIBORNÉ

Értesítjük a kedves Olvasókat, hogy a Budapest XI. Németvölgyi út 138. sz. alatti evangélikus-református kápolnában június 12-én hétfőn, Tatai István református lelkész előadást tart „Szentlélekkel fogtok megkereszteltetni” (bérmálás, konfirmáció, lélekkeresztség) témakörben.

Szeretettel hívunk mindenkit a keresztyén egységért végzett tájékoztatás és misztérió jegyében. Alkalmunkat a témához kapcsolódó beszélgetéssel, majd asztalközösséggel, közös imával és végül szeretetvendégséggel zárjuk.

A FARKASRÉTI ÖKUMENIKUS KÖZÖSSÉG

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.baptist.hu

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös biblia tanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.